

Sygn. akt VIII Ca 464/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Włodzimierz Jasiński (spr.)

Sędziowie SO Marek Lewandowski , SO Małgorzata Kończal

na posiedzeniu niejawnym

po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2014 r.

sprawy z wniosku J. S.

przy udziale A. S.

o podział majątku wspólnego

na skutek skargi uczestniczki o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu

z dnia 9 marca 2011 r.

sygn. akt VIII Ca 13/11

postanawia: odrzucić skargę.

UZASADNIENIE

Uczestniczka postępowania (błędnie wskazana w skardze jako wnioskodawczyni) w skardze z dnia 29 lipca 2014 roku domagała się wznowienia postępowania zakończonych postanowieniem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 9 marca 2011 r. sygn. akt VIII Ca 13/11. W uzasadnieniu skarżąca powołała się na art.403 § 2 k.p.c. jako podstawę swojego żądania precyzując ją w ten sposób , iż po wydaniu przedmiotowego postanowienia z dnia 9 marca 2011 roku sygn. akt VIII Ca 13/11 o podziale majątku wspólnego byłych małżonków S. wydany został w dniu 29 listopada 2013 roku przez Sąd Rejonowy w Toruniu w sprawie sygn. akt. I.C. 901/12 wyrok następnie utrzymany przez Sąd Okręgowy w Toruniu wyrokiem z 29 kwietnia 2014 roku sygn.akt 31/14 w którym uwzględniając powództwo o uznanie umowy sprzedaży i darowizny 1/2 prawa użytkowania wieczystego gruntu o powierzchni 0.02,47 ha oraz 1/2 własności budynku mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość położonych w T. przy ul. (...) wyeliminowano ten składnik majątku z masy majątku wspólnego stron objętego podziałem postanowieniem z dnia Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 9 marca 2011 roku. . Stąd też w ocenie wnoszącej skargę zaszła sytuacja faktyczna i prawna o której mowa w przepisie art. 403 § 2 k.p.c. tj. późniejszego wykrycia prawomocnego postanowienia dotyczącego tego samego stosunku prawnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skargę o wznowienie postępowania należało odrzucić jako nieopartą na ustawowej podstawie.

Na wstępie należy zauważyć, że skarga o wznowienie postępowania stanowi środek procesowy o wyjątkowym charakterze, a jej podstawą mogą być jedynie okoliczności ściśle wymienione w art. 400-404 k.p.c. Dla skuteczności skargi nie jest wystarczające samo stwierdzenie strony o tym, że zachodzi podstawa wznowienia; musi ona istnieć w

rzeczywistości a nie jedynie w subiektywnym przeświadczeniu strony. Wymóg oparcia skargi na ustawowej podstawie wznowienia nie jest spełniony, jeżeli okoliczności, które miałyby uzasadniać ustawową podstawę, w istocie tej podstawy nie wypełniają (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 2004 r. IV CZ 29/04, Lex nr 560609 i z dnia 31 marca 2004 r., III CZ 13/04, Lex nr 560579). Sąd badający dopuszczalność skargi o wznowienie postępowania ma obowiązek badać, czy powołana przez stronę podstawa wznowienia faktycznie występuje.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt rozpoznawanej skargi wskazać należy, iż podstawą skargi o wznowienie może stanowić tylko takie wykryte później prawomocne orzeczenie dotyczące tego samego stosunku prawnego, które było prawomocne zanim zapadło orzeczenie w postępowaniu, którego wznowienia się żąda (por. postanowienie SN z 5 maja 1967 roku I PZ 20/67 – Lex 595, postanowienie SN z 26 czerwca 1997 roku I CKN 149/97) - art. 403 § 2 k.p.c. Tym czasem co pozostaje poza jakimkolwiek sporem orzeczenie sądu w którym w istocie wykluczony został jeden ze składników majątku wspólnego zapadło ponad 3 lata po uprawomocnieniu się postanowienia o podziale majątku wspólnego obejmującego ten składnik. Zatem orzeczenie na które powołuje się skarżąca jako podstawa wznowienia postępowania nie spełnia wymogów orzeczenia do którego odnosi się wskazany powyżej przepis.

Już tylko na marginesie podnieść należało dodatkowo, iż skargą o wznowienie postępowania nie można bowiem korygować błędów popełnionych przez stronę przy prowadzeniu sprawy w której kwestie np. ewentualnej nieważności umowy mogły stanowić po ich stwierdzeniu przesłankę do wyeliminowania składnika majątku już na etapie postępowania w tym wypadku o podział majątku wspólnego (art. 618 k.p.c.).

Z tych powodów na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.